la humanitat

EDITORIAL LLIGERIAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 27192

Imprenta
TALLERS NUM. 45
Telèfon 14448

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona un mes	3'50 ptes
Fora, un trimestre	10'50 »
América Llatina i Portugal un trimestre	13'— »
Altres països, un trimestre	17'— »

Se inicia, a golpe de bombo, una concentración sustanciosa que fortalezca las fuerzas del centro. Algo así como un consommé de «huesos» políticos.
(De «La Nación»)

DATOS PARA LA HISTORIA
Modelo de parlamentario derechista y argumentos en que suele apoyarse
(De «La Libertad»)

¡QUIEN SABE!
—La protección que se nos dispensa a nosotros —pobres pajarillos— ¿se extenderá también a los pájaros de cuenta?
(De «El Sol»)

EL MOMENTO BELICO
—Me han nombrado corresponsal de guerra en el frente oriental.
—¿En el Ogaden?
—No, señor; en el Congreso.
(De «La Voz»)

CAZA MAYOR
Por procedimientos radicales.
(De «Política»)

LA NORMAL ANORMALIDAD
—Pero ¿usted siente la menor alarma?
—¡Ninguna; únicamente de que la siga teniendo el Gobierno...
(De «Informaciones»)

· LA PREMSA · · EL TREBALL ·

El que ha fet sempre

La Publicitat *pregunta: Què ja la Lliga? què ha de fer? El de sempre: «treballara per Catalunya».*

«El enemic de tot aquest xipoll, qué fa la Lliga?, pregunta l'addicte innenu: negocia, respon l'addicte més ingenu encara. Negocia; realment aquesta és la seva feina, però de les seves negociacions fins ara ningú no sap veure quin profit en pervindrà a Catalunya. La dèria de negociar no la deixa viure, i negociant negociant es trobarà fins al coll, a mercè dels amics cedistes i radicals, que miraran d'ofegar-la d'una abraçada. L'afany de negociar l'ha feta reconciliar amb la llei del 2 de gener, que no s'ha cansat de denunciar com a inconstitucional; hauria fet molt més bon negoci sentint-se una mica més catalanista i recordant-se que fora de Catalunya mal no ha encertat cap negoci; va esguerrar tots els que va provar amb la monarquia i esguerrarà tots els que intentarà en companyia dels enemics de Catalunya.»

La «confiança»

Heus aci unes paraules agudes, justes, precises, d'El Liberal:

«Sin la confianza expresa del Parlamento no deben vivir los gobiernos ni un solo día; a poder ser, ni una sola hora. Y encuentra escaso, si al presentarse a las Cortes no le fué expresada esa confianza con la mínima más una. Y aun más si el Gobierno lo preside persona que por no tener detrás un fuerte grupo parlamentario, necesita en todo momento la prueba expresa de la asistencia de la mayoría.

El Gobierno actual está formado por las representaciones de la Ceda, de los radicales y de los agrarios.

Los radicales se mantienen en el bloque después del escándalo del estraperlo, so pretexto de no llevarle el aire a lo que atribuyen maniobra izquierdista para disolver las Cortes. Ya hemos dicho y repetido que en lo de la denuncia Strauss todos pusieron sus manos pecadoras, todos menos la izquierda... Se mantienen en el bloque los radicales, por no hacer el juego de sus enemigos; pero es lo cierto que no están en el bloque, sino completamente al margen de la comunidad gobernante. De los miembros de la minoría radical salen las mayores hostilidades contra el jefe del Gobierno. La minoría no se solidariza con los interpelantes; pero tampoco con el interpelado.

Y lo mismo ocurre con la Ceda. Ninguno de sus tres ministros se levantó el martes para hacer una declaración de solidaridad como la que hizo el ministro de Estado.

Cubrió éste las formas; pero lo cierto es que radicales y cedistas oyeron con más atención que nunca al diputado que acababa implacable al jefe del Gobierno, y con frialdad demasiado expresiva al acusado...»

Ineficàcia

I, ara, llegim aquestes d'Heraldo de Madrid *amb les quals també, segurament, estaria d'acord:*

«A pesar del discurso pronunciado últimamente por el señor Gil Robles ante los jóvenes de su agrupación y de todos los intentos que vienen llevándose a cabo para dar continuidad a la situación presente, cada día es más notoria la ineficacia de estas entre los miembros del Gobierno.»

Cal retornar a la República

Aquest és el desig de Política... *i de tots els autèntics republicans, que són més que no creu Gil Robles.*

«Ha tenido que advenir este inverosímil período que estamos viviendo, en el que todos los valores están subvertidos, para que el hombre que no pudo ser ministro de Hacienda en 1923 pocos días antes del golpe de Estado, porque fué repudiado por el pleno de la cabecera del banco azul y se presente como un Nécker del republicanismo bendecido por Roma.

¿Qué puede contra estos antecedentes la condición indiseable del interpelante de anteayer ni la evidente insensibilidad de la mayoría? Plantéese quienquiera la disyuntiva entre el chapaprietismo y el rencor imponente de los lerrouxistas, cogidos en la trampa del estraperlo. Nosotros no tenemos nada que elegir entre semejante «elenco» político. Ni la Ceda ni el lerrouxismo, ni estas Cortes, ni el Gobierno que vive sobre una mayoría que no se atreve a defenderlo ni se resuelve a despenarlo, tienen nada de común con la República auténtica, que busca su fuerza en el pueblo, que aborrece la política de secreto y se vigoriza en el ejercicio saludable de las libertades públicas.»

LO IMPENETRABLE
—Puse ayer en tal aprieto a un adivino, que me prometió abandonar el oficio.
—¿Y qué le preguntaste?
—El nombre del futuro gobernador general de Cataluña.
(De «Las Noticias»)

Sí que ho seran

Diu La Veu de Catalunya, *que cada dia és menys la veu de Catalunya:*

«Ningú no dubta ja que el cos electoral de Catalunya i el de totes les terres d'Espanya será cridat ben aviat a consulta. Caldrà renovar els Ajuntaments a Catalunya segons les prescripcions legals. Caldrà elegir les noves Corts de la República.

La importància i la transcendència que aquestes eleccions imminents tindran en l'esdevenidor immediat del país tampoc no pot oferir cap mena de dubte. Per a Catalunya poden esser decisives. Ho seran segurament en més d'un aspecte.»

Ja ho crèc que ho seràn. I què no gràcia a la Lliga.

Per això la volen reformar

Lluis de Zulueta publica un interessant article en El Diluvio *del qual ens plau reproduir els paragrafs seglents:*

«Porque, no lo dudeis, unas elecciones están próximas.

Lo extraordinario es que hasta ahora hayan podido estar arrinconadas, demoradas, eludidas. La política gobernante produce la impresión de hallarse metida en un laberinto del que no encuentra escape. Cada vez que, tras nuevos rodeos, y premiosas revueltas, descubre una salida, esta salida franca es la puerta del colegio electoral. Pero al verlo, la política gobernante tuerce el gesto y el paso, retrocede contrariada, como si el cristal de las urnas encerrase para ella un maleficio, y vuelve a perderse en el dédalo confuso de los aplazamientos, las crisis y las componendas.

No obstante, en el difícil trance en que se encuentra la República, la única salida son las elecciones. Sólo una consulta al país puede robustecer democráticamente los poderes desgastados. Cuando los vasos se enturbian, hay que ir a la fuente. Bien claro lo dice la Constitución: «Todos los poderes de la República, todos emanan del pueblo.»

Per això volen reformar-la.

No ens faci riure, senyor Lerroux!

Aquest és el comentari que ens mereix la nota de La Libertad, *que reproduim:*

«El señor Lerroux ha decidido que sea reorganizado el partido radical; y hasta ha sido designada una Comisión que, según se anuncia, va a poner manos a la obra.

¡Bueno!

Pero este propósito del señor Lerroux recuerda bastante al de esas industriales que cuando se hallan declarados en quiebra, con intervención del Juzgado y toda la pesca, anuncian que van a ampliar el negocio.»

TOTS ELS NOUS MODELS DE RADIO ELS ADMIRAREU DEMA DIUMENGE, A LA NOSTRA EXPOSICIÓ OBERTA AL PUBLIC DE 5 A 9 DE LA TARDA, A PELAI, 1.

Focs de Bengala

«A VOSALTRES, ABEL I ALBERT MEUS!...»

Un sobre, de grans dimensions, m'esperava damunt la taula. De cop, no he conegut la lletra. M'he cregut, de bona fe que era algun fascicle de propaganda o qualcom airi, intrascendent. L'he obert d'esma, i he rebut una sensacional sorpresa. Era un poema, «La mort de l'ós», que el meu entranyable amic Ventura Gassol, em tramet, cordialment dedicat, des del presidi!... Es la seva ànima, que a cavall d'uns versos magistrals i unes escenes de bell simbolisme, trasposa les reixes i els forrellats i ens ve a trobar i abraçar-nos!... Amb quin plaer, germà, la meva ànima s'ha abraçat a la teva, en la lectura d'aquest lluminós poema coreogràfic!...

Però hi ha més. L'obra porta una endreça colpidora, punyent, paiètica, sòbria i simple, però. Es aquesta:

A vosaltres, Abel i Albert meus!... Abel i Albert són aquells infants que jo vaig conèixer menuts, menuts. I ara ja són uns homenets i capeixen sperquès el pare no ocupa a taula el lloc habitual i la mare eixuga llàgrimes amargues...

I per associació d'idees m'imagino centenars i milers d'infants, que com Abel i Albert, també tenen el pare temporalment fora!... I, del braç del poet, veig amb els ulls de l'ànima com un ós desconsolat, cau ferit de mort. I en caure ell, com per art d'encantament, tots els pares de tots els infants tornen a casa, entonant la «Cançó de Catalunya!» del nou poema de Ventura Gassol.

J. Mª FRANCÉS

La Cultura

*

L'actuació dels estudiants d'Esquerra

Amb assistència d'un gran nombre de socis, ahir tingué lloc l'assemblea general ordinària, corresponent al passat curs acadèmic, de l'Associació d'Estudiants d'Esquerra.

A l'assemblea foren tractats amb especial atenció, diversos afers d'interès per a la vida de l'Associació, i, finalment, per unanimitat i enmig d'una gran entusiasme, fou llegit el següent Consell directiu:

President: Vicenç Verni.
Vice-president, Josep Meredia.
Secretari general, Alexandre Cirera.
Sots-secretari, Alfred Cabanes.
Tresorer, Pere Romani, i
Vocals, Joan Casanoves i Josep M. Aymamí.

CONFERÈNCIES

«La nostra cultura». — Avui a les deu de la vetlla Manuel Trueba donarà una conferència al local del Campalans Club Passeig del Triomf 87 (Fòbol Nou), explicant el tema «La nostra cultura».

L'acte serà públic.

CURSETS

Estudis Universitaris Catalans. — Els alumnes de la càtedra de «Geografia de Catalunya», demà diumenge, dia 17, faran una excursió d'estudi a la Serralada de Marina. Poden concórrer-hi també els que hagin estat alumnes de la susdita càtedra.

La sortida serà per l'estació de Franca amb el tren de les vuit, fins a Montgat. Retorn al vespre.

El plet dels transports

Ahir fou fet públic el següent manifest sobre el gravíssim plet que sostenen els transportistes:

«Als Agricultors, Comerciants i Industrials.

El plet dels transports per carretera, ha arribat a convertir-se en un problema nacional de difícil solució degut a la incomprensió que del dit problema s'observa per part dels Poders públics, els quals s'obstinen, d'una manera absurda, a no voler escoltar la veu dels transportistes.

Aquest greu problema afecta també els agricultors, els comerciants i els industrials, pels motius següents:

a) Perquè el Decret del 23 d'agost del 1935 crea el Cànon de Conservació de Carreteres per als camins de servei particular, o sigui, els de propietat d'agricultors, fabricants, comerciants, etc., els quals els utilitzen com a complementaris de llurs negocis, i, per tant, aquests elements es troben afectats per un nou tributi carregosíssim, el qual començarà a regir des del primer de desembre propvinent, si no s'aconsegueix la derogació de l'esmentat text oficial.

b) Perquè, si com a conseqüència dels Decrets del 16 de juliol i 23 d'agost d'enguany i Ordre del dia 24 del dit mes d'agost, desaparei el transport mecànic o llangueix en un percentatge crescut, els agricultors del 90 per 100 de pobles espanyols que es troben mancats de ferrocarrils no podran vendre llurs productes del camp als centres de gran consum; els comerciants es veuran privats d'un mitjà de transport ràpid i segur de llurs mercaderies, el qual facilita llurs transaccions, i no parlem dels que exerceixen el comerç en poblacions sense estació ferroviària, els quals es veuran gairebé impossibilitats de poder seguir exercint llurs activitats; i, per últim, els industrials si no poden disposar dels camions per al transport de primeres matèries fins a llurs fàbriques ni per al desplaçament de llurs mercaderies elaborades als llocs de consum i als ports per a llur exportació, trobaran serioses dificultats per a la llurs marxa i degut rendiment de llurs negocis, no havent tampoc d'oblidar, aquells, que tenen llurs establiments fabrils situats en paratges allunyats de tota comunicació ferroviària i que, per tant, si poden subsistir és gràcies al transport automòbil.

Davant d'aquests arguments que concretament acabem d'exposar, han de comprendre els elements als quals direcem aquest manifest, que el problema planejat, no és exclusivament per als transportistes, ans als afecta també igualment a tots ells, d'una manera molt directa i, per conseqüent, en aquests moments han de solidaritzar-se amb nosaltres.

Els Agricultors, Comerciants i Industrials, per instint de conservació, cal que alguin els primers interessats perquè no s'estronqui el ritme accelerat de la circulació de la riquesa representada per llurs productes i mercaderies, puix que d'això depèn la prosperitat de llurs negocis i el desenvolupament, àdhuc, de l'economia nacional. Els cal, doncs, reflexionar i comprendre que la nostra campanya, la qual en definitiva ha de redundar a benefici d'ells mateixos, no els pot éseer indiferent i, per tant, en defensa legítima de llurs propis interessos, han de veu re-la amb simpatia, afavorir-la i àdhuc secundar-la.

Tots els elements als quals ens adrecem, han d'atorgar-nos llur ajut i col·laboració. No han d'adoptar la cómoda posició de mers espectadors apàtics i indiferents, sinó que han de romandre atents a la nostra actuació, seguir-la amb simpatia i, si les circumstàncies ho aconsellen i exigeixen, posar-se resoltament al nostre costat.

Defensant els interessos del transport automòbil per carretera, en el cas present, Comerciants!! Industrials!! i Agricultors!! us sòn defensats, també, els vostres interessos. Així és que no podeu restar impassibles davant la crida que us fem, a la qual heu de prestar l'atenció que realment es mereix, treballant amb nosaltres per al triomf d'una causa justa per a tots els espanyols, excepció feta de la minoria integrada pels nostres adversaris.

Esperem, doncs, veure'ns assistits, alenats i revigoritzats amb la vostra adhesió entusiasta, amb l'escalf del vostre ajut i amb la força de la vostra col·laboració.

Josep Manzanares i Baró, (President de la Federació Industrial d'Auto Transports de Catalunya).»

IRREGULARITATS ALS JURATS MIXTOS

Els funcionaris no cobren i els vocals obrers paguen

Es pot dir que gairebé l'únic organisme que defensava els drets dels obrers era el «Jurat Mixt». Ara, els obrers no tenen ni aquest recurs. Des que un representant de la CEDA es va fer càrrec del Departament de Treball, dia darrera dia, ha procurat contrarestar la força que les lleis vigents donen als obrers per a fer prevaler la seu dret, sovint atropellat pels interessos patronals.

No és cap incògnita per a ningú l'odi profund que l'element patronal té per als Jurats Mixtos. Segons ells, aquests Jurats, sota el govern de les esquerres, tenien per sola missió la de fallar contra els patrons; segons la realitat, era ben cert que la majoria de falls eren d'acord amb les denúncies formulades pels obrers, però tenim la més absoluta certesa que, sotmeses totes les sentències a un tribunal imparcial, reconeixeria que aquestes estaven d'acord amb el més recte esperit de justícia i si la immensa majoria condemnaven els patrons, era perquè, realment, aquests havien infringit la llei.

Quants abusos havien acabat als Jurats Mixtos durant el temps que foren veritables tribunals de justícia social! Almenys, s'havia acabat amb el significat clàssic de la frase: «a casa meva mano jo, i faig el que em dóna la gana». Aquest «em dóna la gana» eren jornals escapçats, acomiadaments injustificats, hores extraordinàries treballades i no pagades, jornada de treball augmentada; amb tots aquests abusos havien d'enfrontar-se els Jurats Mixtos, i sancionar-los degudament per a suprimir-los.

Amb aparença legal s'ha modificat el llei de Jurats Mixtos. Si s'ha cercat la manera legal de desfigurar la finalitat, convertint-los en uns de tants tribunals on l'administració de justícia és un negoci de procuradors i advocats. Si es fan totes les maniobres possibles per tal que les representacions obreres no siguin més que ficcions a les ordres dels organismes patronals. Si es prepara tot el necessari per tal que, d'una manera legalitzada, l'obrer perdi tota la confiança en els organismes creats per a la defensa dels seus drets. Mentre es porta a terme tot aquest pla, els delegats de la Ceda als llocs de govern no tenen espera i han procurat, ja des del primer moment, perjudicar els interessos dels treballadors per a fer-los perdre la fe en la justícia dels jurats mixtos. I aquesta obra ha porta a terme, amb una constància digna de millor causa, el cedista conseller-gestor de Treball de la Generalitat de Catalunya.

Són cada dia en major nombre els judicis als jurats mixtos que no es poden celebrar de primera convocatòria per manca d'assistència dels vocals obrers. Es que els vocals obrers no tenen interès a defensar els interessos dels treballadors? No; de moment, no és això; això ja vindrà si se n'arriben a apoderar els elements dels «sindicats lliures», aliats de la Ceda; ara les causes sòn unes altres. Hom ja sap que el càrrec de vocal dels jurats mixtos és gratuit, si bé la llei estableix que cal abonar als vocals obrers les despeses que hagin pogut tenir per viatges, jornals abonats per si han d'abandonar el treball, i altres, justificades. Hom ja sap, també, com a causa de la crisi, sòn molts els obrers que treballen només uns dies a la setmana i, per tant, les setmanades sòn ben sovint força migrades; l'obrer, doncs, no pot fer gaires despeses suplementàries. En aquestes circumstàncies és fàcil de comprendre que si, durant mesos i mesos, el vocal obrer de jurat mixt s'ha de pagar de la seva butxaca totes les despeses i jornals, arribará un moment en què li serà materialment impossible exercir el seu càrrec. Si a això, hi afegim la irregularitat introduïda pel gestor Torrents que consisteix, segons ens han informat, que després de SIS MESOS de no haver pagat les despeses als vocals obrers, quan se'ls va fer efectives, se'ls va descomptar un SIS per CENT, comprendrem la impossibilitat d'actuar, i el descontent que això crea entre les víctimes d'aquestes mesures inconcebibles.

Contràriament al que deixem dit, no s'ha posat massa interès a fer que el personal dels jurats mixtos treballi amb la satisfacció a la qual té dret per a poder exercir el càrrec conscientment. **Fa tres i quatre mesos que el personal dels Jurats Mixtos no cobra.** Ja hem denunciat aquesta anomalia altres vegades. Avui insistim una vegada més i ho fem perquè tenim notícies que ens permeten suposar que des de Madrid ja han estat enviats els diners necessaris per al pagament de l'esmentat personal i perquè és de justícia que aquell que treballa cobri.

El gestor de Treball, senyor Torrents, que tant amic és de fer manifestacions a la premsa, podria contestar-nos les preguntes següents:

Per quin motiu es descompta el sis per cent de les despeses que es paguen als vocals dels jurats mixtos, quan la Llei determina que s'han de pagar íntegrament?

Considera just que aquell obrer que exerceix un càrrec gratuit i que ha avançat de la seva butxaca, fent enormes sacrificis, posem per exemple cent pesetes, quan se li ha de reemborsar aquesta quantitat se li descomptin sis pesetes?

Es cert que tant al Ministeri de Treball, com al de Finances, han fet ja el necessari per tal que es puguin fer efectius els pagaments al personal dels jurats mixtos? Per què no se'ls ha pagat?

Per quines causes el personal dels jurats mixtos ha de cobrar els seus sous amb tres i quatre mesos de retard?

Esperem amb interès les respostes i entretant no haurem perdut res en posar de manifest que; sota la tutela cedista, qué vol dir propaganda obrerista (?) fa en els mitings dominicals, mentre els funcionaris dels jurats mixtos no cobren, els vocals obrers paguen. Amb això es desorganitza l'actuació dels Jurats, mentre s'espera el moment en què els aliats de la Ceda —sindicats lliures— completaran la seva obra.

Pells i tot l'indispensable per a vestir i llar; preus de veritable oportunitat
SALDATOT - Boqueria, 39

Penals i presons

GIRONA

Girona. — Els presos polítics de l'ergàstul d'aquesta ciutat segueixen essent molt visitats, tant per ciutadans de Girona com de les comarques, la qual cosa palesa que els republicans gironins no obliden els seus companys que sofreixen i que es veuen privats de tota llibertat.

Ahir mateix vàrem veure-hi a la presó, en el locutori de comunicació, uns grups de republicans de Figueres, de Caldes de Malavella, de Cassà de la Selva i de Santa Coloma de Farners, els quals varen estar una bona estona conversant amb tots els amics empresonats.

També són molts els obsequis que d'un i altre lloc estan rebent els detinguts polítics.

Girona, 13. — Han estat a la presó per tal de saludar els nostres amics empresonats l'ex-comissari general d'Ordre Públic de Catalunya senyor Coll i Llach, i el diputat al Parlament de Catalunya senyor Josep Iria, els quals han passat tota l'estona de comunicació conversant amb tots els detinguts polítics, els quals han agrait molt la visita de tan bons amics i companys.

Comunicacions

S'han tramès els següents telegrames:

«Lluís Companys i consellers. — Amb motiu constitució Casal Esquerres Cornellà trametem salutació i adhesió entusiasta fent vots prompte alliberament. — Rafael Gómez, president.»

«Ventura Gassol i consellers. — Amb motiu constitució Casal Esquerres Cornellà trametem salutació i adhesió entusiasta fent vots prompte alliberament. — Rafael Gómez, president.»

LES SARDANES

AL PASSEIG DE LA REPÚBLICA

Al tros compres entre Pare Claret i Travessera, tindrà lloc, diumenge, d'onze a dues, una audició de sardanes a càrrec de la cobla «Barcelona Albert Martí».

A LA PLAÇA DE SARRIÀ

Diumenge, dia 17, a les onze del matí i a la plaça de Sarrià, tindrà lloc la vuitena audició de sardanes organitzada per la «Joventut Sardanista de l'Orfeó Sarrianenc» i anirà a càrrec de la Cobla Emporium.

Notes de la U. R. S. S.

CARTA DE MOSCOU

(acabament de la segona carta)

En un restaurant del carrer de Màxim Gorki assaboregen les clàssics «croutchons», o sigui el cocktail típic de Moscou. Després sopem al restaurant Praga, del carrer Arbat, on ens obsequien amb petits rams de flors. Finalment anem a prendre el té al «Café de Moscou». Són mès de les onze de la nit i cal esperar-nos per a tenir una taula, talment el café és ple. Mentre prenem un tè finissim contemplem les parelles com dansen; no és pas que estiguem en un «dancing» com els coneguts per nosaltres, on la gairebé totalitat de les dones concurrents, són professionals habituals. Les parelles que dansen al «Café Moscou» són parelles que dansen per divertir-se; sòn joves i noies plenes de salut i d'alegria que senten la joia d'esplaiar-se i divertir-se.

En un dels intermedis veiem com un jove abandona la seva parella i s'apropa a nosaltres. Es un jove estudiant, Maurice Strick, nascut a Paris on el seu pare, d'origen rus, treballava d'ebenista; ha sentit parlar Irutxa i ens ha volgut saludar. Nosaltres veiem en ell una oportunitat mès per a assabentar-nos directament de la vida russa. Ens explica que habita en una ciutat universitària, en la qual els joves estudiants viuen amb el confort necessari per tal que els seus estudis resultin profitosos. Remarca l'esforç formidable que fa la U. R. S. S. per a preparar els «equips» de tècnics que necessita, tant per a atendre el ràpid desenvolupament industrial, com per a aixecar a terme la formidable lluita contra l'analfabetisme, de la qual ja us he parlat abans, i que demana continuament mestres i més mestres, i professors per als ensenyaments superiors.

Tot parlant han passat les hores, i sòn ja prop de les dues de la nit. Cal que marxem.

La nostra vida aquests dies està totalment descentrada. Tingueu present que si vosaltres, el vocal obrer a Moscou sòn ja les vuit del vespre a Moscou sòn ja les onze. Nosaltres no tenim hores fixades per als repassos, menjem quan podem. Quan sortim del «Café de Moscou» els nostres acompanyants ens informen de l'horari de la vida normal russa. En general, els obrers entren al treball a les vuit del matí, i en surten a les tres de la tarda; treballen, doncs, set hores seguides, però a partir de les tres de la tarda estan ja completament lliures. Abans d'entrar al treball acostumen a menjar quelcom sòlid: una truita, peix o un tall de carn; en tornar del treball després de les tres de la tarda, fan el dinar, i mengen abundosament; finalment, sopen de nou a deu de la nit.

Demà será el darrer dia de la nostra estada a Moscou. Ens han invitat a assistir a una funció al Gran Teatre de Moscou, en la qual es presentará un espectacle titulat: «Les Plumes de Paris». Us escriure, tal com vinc fent-ho, les meves impressions

(Pi de la segona carta)

EL DOLOR ENVELLEIX

Quan patim un dolor qualsevol, de cap, de queixal, neuràlgies, etc., tot el nostre organisme es ressent de les conseqüències. Disminueix l'energia, desapareix l'optimisme i la nostra cara adquireix una expressió de fatiga i decaiment que ens fa semblar més vells. I és tan fàcil alliberar-se d'aquests turments existint la ARIASPIRINA! No hi ha dolor que la resisteixi. I 6 2 pastilles el treuen infaliblement i gairebé instantàniament

Cafiaspirina
EL PRODUCTO DE CONFIANZA
BAYER

DIABETICS UNIC PA TENDRE
SOJALIN-FALP
Centre Dietètic Falp, Oliveros i Cª, S. L.
LLURIA, 2 TELEFON 20016

ULTIMA HORA, el diari de multituds